

VSEM OŠ IN SŠ V SLOVENIJI: »NAM JE DOVOLJ! PA VAM?«

Predsedniku Republike Slovenije, g. PAHORJU, predsedniku vlade, g. JANŠI, ministru za zdravje, g. POKLUKARJU, ministrici za šolstvo, ga. KUSTEC, direktorju NIJZ, g. KREKU, direktorju Pedagoškega inštituta, g. ŽAGARJU ŽNIDARŠIČU, direktorju ZRSŠ, g. LOGAJU, predsedniku sindikata SVIZ, g. ŠTRUKLJU, dekanu Pedagoške fakultete v Ljubljani, g. VOGRINCU in v MARIBORU, g. FOŠNARIČU, Varuhu človekovih pravic, g. SVETINI in medijem..

Podpisani učitelji OŠ Antona Martina Slomška Vrhnika se pridružujemo aktivnostim pedagoških delavcev Gimnazije Bežigrad in Poljane ter kolegom v dijaških domovih ... in vsem drugim pedagoškim delavcem ter delavcem Civilne iniciative Otrok ne damo in Civilne iniciative Delavci VIZ proti prisili in jih v celoti podpiramo. Že Anton Martin Slomšek je vpeljal nedeljsko šolo s točno določenimi nameni. Kaj pa danes?

Učitelji v svojem bistvu predstavljamo enega izmed stebrov družbe. Že od časa Marije Terezije naprej si nihče ne želi biti neizobražen in tudi pregovor pravi: »Več znaš, več veljaš.«

Osnovna šola je vzgojno izobraževalna ustanova. V zadnjem letu, letu zapiranja in odpiranja šol, se povečuje primanjkljaj dejanskega izkustvenega učenja, razmišljanja s svojo glavo, komuniciranja, raziskovanja, učenja skozi igro, sklepanja kompromisov in odnosov ... Z izobraževanjem se učitelji na Slovenskem ukvarjamo že od leta 1809, ko je bila ustanovljena prva enotna šola, imenovana école primaire. Danes pa je nujno spregovoriti o zelo pomembni temi, in to je »šolanje na daljavo«. Sprašujemo se, kako točno naj učitelji delujemo vzgojno? Ali bodo učenci pridobili pravo znanje in veščine ter razvili kompetence, ki jih lahko pridobijo samo in izključno v šoli?

Ker se zaupanje v vlado, stroko in razne inštitucije zmanjšuje, odgovornosti se prelagajo z enega na drugega, kratene so pravice vseh otrok in staršev ter zaposlenih v vzgoji in izobraževanju, se obračamo na vse vas in vam sporočamo:

DOVOLJ DOLGO SMO ČAKALI IN BILI STRPNI. DOVOLJ NAM JE!

KAJ UČITELJI ŽELIMO?

- ✓ Vzgajati odgovorne mlade odrasle s spoštljivo komunikacijo in ljubeznijo do sebe.
- ✓ Prekiniti apatijo pri otrocih, za katero pogosto sploh ne vedo, da je prisotna.
- ✓ Pristne odnose s človeško toplino, prijazno besedo in srčnimi objemi.
- ✓ Da številni otroci niso sami doma, ampak so v šoli, da starši lahko normalno opravljajo svoje delo.
- ✓ Možnost uspešne integracije tujcev v slovenske šole, da se čim prej naučijo slovenskega jezika, vključijo v naše okolje in postanejo bolj samostojni.
- ✓ Da otroke učimo razmišljati s svojo glavo ter pogumno izraziti svoje mnenje brez posledic, četudi ni v skladu z večino.
- ✓ Učenje v skupinah oz. omogočanje nastajanja timov z namenom povečevanja samozavesti.
- ✓ Razvijati socializacijo in krepiti samostojnost učencev.
- ✓ Da lahko delamo na zaupanju in se takoj odzovemo na konflikte ter jih rešujemo sproti.
- ✓ Da lahko v šoli uporabimo vse kanale za učenje.
- ✓ Omogočiti otrokom kulturni, motorični, emocionalni in intelektualni razvoj.
- ✓ Zahtevamo normalne in varne ure športa z različnimi igrami in rekviziti.
- ✓ Normalno uporabo računalniške učilnice, da bodo otroci znali sami poiskati informacije in ne da bodo čakali, da jim jih podajo drugi.
- ✓ Živeti v kulturnem svetu, kjer je dovolj empatije drug za drugega in je znanje vrednota.
- ✓ Kvalitetno, javno osnovnošolsko izobraževanje, ki temelji na sobivanju in kulturnem dialogu.
- ✓ Kvalitetno medgeneracijsko sodelovanje na vseh nivojih.
- ✓ Da nehamo ocenjevati, ampak učimo za znanje, za življenje.
- ✓ Izboljšati in prevetrili šolski sistem z namenom, da se ponovno premisli, kaj je tisto, kar morajo učenci znati in kaj potrebujejo v svojem življenju, s poudarkom na izkustvenem učenju.
- ✓ Od ZRSŠ pričakujemo, da po predmetnih področjih določijo prioritete cilje za celotno Slovenijo.

ČESA UČITELJI NOČEMO?

- Da se dogaja izživljanje nad izvajanjem pouka v šolah in nad otroškim umom.
- Da moramo izobraženci kimati in delati tako, kot nam ukazujejo drugi.
- Da se nam krati osebna svoboda delovanja in odločanja.
- Da se ne smemo zbirati in izraziti svojega mnenja in stališča.
- Da nas nihče nič ne vpraša v povezavi z našo stroko in posledicami ukrepov za učence.
- Nenehnega spreminjanja ukrepov v zadnjem hipu.
- Da moramo biti pisuni in se obračati na vse, sicer lahko naše pismo prehitro obleži v kakšnem predalu ali roma v koš.
- Nekulturne komunikacije v medijih in na državnem nivoju.
- Nenehnega strašenja, kaj moramo narediti in kaj se bo zgodilo, če tega ne bomo storili.
- Da se šolska oblast otresa odgovornosti in prelaga delo na vsakodnevno učiteljevo poslanstvo.
- Da moramo opravljati delo in pri tem zlorabljati osebne podatke z nameni obveščanja (ukrepi, testiranja, cepljenja ...) brez predhodne pojasnitve.
- Nočemo biti cel dan na računalnikih in v stalni 24-urni pripravljenosti, tudi ob nedeljah ne.
- Lačnih otrok in psihičnih stisk, tako otrok, njihovih staršev kot nas samih.
- Da starši delajo za šolo namesto otrok in da so v stiski zaradi tega.
- Zatreti dobrih idej, ker niso prišle s pravega konca.

Pred kratkim smo imeli virtualno srečanje z našimi bivšimi učenci, mladimi odraslimi. Kakšni so postali? Cenijo prave vrednote in so osebe z močno hrbtenico, ki znajo razmišljati s svojo glavo in imajo občutek za kulturo in sočloveka. Brez učiteljev in šole bi to težko postali.

To, da smo Slovenci na različnih področjih v svetovnem vrhu, ni naključje. To dokazujejo številni vrhunski rezultati in različne mednarodne raziskave, kar je tudi odraz dela učiteljev. Zato bomo učitelji učencem pogumno povedali, da se žal zamujenega ne da nadoknaditi in da nočemo biti več del te navidezne normalnosti.

Najtežje nas šele čaka! Le s skupnimi močmi bomo zmogli napraviti te otroke zopet vesele, radovedne, razmišljujoče in željne znanja. NARIŠIMO VESELJE NA OTROŠKE OBRAZE NAZAJ IN NJIHOV SMEH NAJ ODMEVA POVSOD. NAJ POSTANEJO BOLJŠI KOT MI!

**NAJ BODO NAŠI »SODELAVCI« UČENCI IN NE RAČUNALNIKI!
NOČEMO VEČ ZAPIRANJA. PUSTITE NAS PRI MIRU, DA LAHKO
OPRAVIMO SVOJE POSLANSTVO.**

Učitelji OŠ ANTONA MARTINA SLOMŠKA VRHNIKA:

Karmen Slana, Tanja Vojska, Urša Govekar, Darja Šega, Petra Vogrinc, Peter Purg, Martina Kokelj, Lea Tori, Jelena Mivšek, Tamara Jerina, Mateja Oblak, Hermina Ortar, Iza Bastar, Sonja Strgar, Jana Martinšek, Metka Grebenc, Janja Križaj, Kira Lončar, Mitja Močilar, Anja Kalin, Maja Zobec, Ana Bokalič, Urška Zamejc, Joži Krvina, Saša Stošič, Helena Grbac, Vesna Jereb, Tadej de Gleria, Mihaela Kosmač in Darja Guzelj.

Ali sploh še vem, kakšna je bila šola?
Zelena ali rdeča, naj pobrskam v spomin.

Sem se že spomnil, bila je rumena.

Daj, preveri še ti!

***Šola, ti si kot glasba, ki me sprosti,
si lepa kot roža, ki omamno diši.***

Šola na daljavo mi ne gre v glavo,

saj pozabim vse kot za šalo.

Imam tudi druge skrbi,

ali v šolo sploh bomo prišli?

Mislil sem, da bo šola na daljavo,

šla mimo kot za stavo,

a sem se pošteno zmotil,

saj se virus nas je lotil.

Komaj čakam, da v šolo odhitim,

da se s prijatelji poveselimo

in da svoje ocene nadgradim.

(Učenec, 12 let)